

קול החינוך

יו"ל ע"י 'ועד הורים'
למסירת מידע
ומשלוח מסמכים
טלפקס: 03-691-5752
דוא"ל: kol581562@gmail.com

היכן מפקידים את חינוכם של ילדי ישראל?

עיריית בני ברק וארגוני חינוך שונים משתתפים את המשטרה ביוזמות חינוכיות

הלכה פסוקה

יו"ד קנ"ג ס"א ברמ"א (והוא מרש"י ע"ז טו:): "ואין מוסרין להם (לעכו"ם) תינוק ללמדו ספר, או ללמדו אומנות, דמשכי ליה למינות (טור)".

חכמת אדם כלל פט סעי' יב: "אין מוסרין תינוק ישראל לעכו"ם ללמדו ספר וללמדו אומנות אפילו במקום דליכא למיחש לשפיכות דמים כגון במקום מעבר לרבים מכל מקום אסור שמא ימשך אחר מינות ונראה לי שהוא הדין דאסור למוסרו לישראלים האפיקורסים דגרעי טפי מן הגוים דאפיקורס ישראל ממושיכים יותר".

ובקצשו"ע סי' קס"ה סעי' טז: "ומכל שכן דאסור למוסרו לאפיקורוס ישראל, דגרע טפי ואיכא למיחש דילמא ממושיך אבתריה"

ראשונה, כיבוי אש וחילוץ ובמקביל סיירו ברחבי הארץ בסיוור העשרה... חלק מהנערים השתלבו במסגרות שונות".
לא בישיבה! לא במסגרת תורנית כל שהיא,

הינה יעודית וממוקדת לנוער מתמודד ומטרתה להחדיר בנוער מסרים חברתיים וסביבתיים".

הבנתם מה עושים עם "נוער מתמודד"? הידעתם כיצד מצילים אותם מרדת שחת ח"ו? הנה לכם העצה הנפלאה: מחדירים בהם מסרים חברתיים וסביבתיים! וכך הם ינצלו... ומי יעשה זאת? מיל"ה - משטרת ישראל למען הנוער! ומה יעשו עם הזמן היקר מפז? הנה ציטוט:

"לתעל את זמנם לצורכי הקהילה והסביבה, להעצימם ולפתח בהם כישורי מנהיגות ואסרטיביות לצורכם האישי ולצורך הקהילה, ופיתוח המודעות לאחריות אישית ואחריות קהילתית ומעורבות חברתית וחסד בקהילה.

קראתם טוב! את אותם נערים לא יכניסו למסגרת תורנית טיפולית, שם יעשו הכל להעלותם על דרך המלך, להחדיר בהם אהבת תורה ויראת שמים, כי אם יסבירו להם כמה חשוב לתעל את זמנם לצורכי קהילה וסביבה..."

בכתבה זו הם לא מגלים איך יתעלו הנערים את זמנם עבור הקהילה, אך בכתבה שהופיעה בזמנו על פעילות מיל"ה בעיר ביתר, נכתב:
"בני הנוער שהשתתפו בפרויקט, עברו תהליך של מספר חודשים, במסגרתו למדו קורסים בנושאי הגשת עזרה

בעבר פורסם מעל גבי גליונו (גליון 66 כסלו תשע"ה) על פירצה חמורה בעיר ביתר, על כך שילדי ישראל במצבי מצוקה נמסרים לגוף משטרת בשם "מיל"ה" - משטרת ישראל למען הנוער", מפקדי המשטרה הביעו אז את שביעות רצונם מכך שביתר היא העיר החרדית הראשונה שמשפתת עמה פעולה, בתקווה שבעתיד הם יוכלו לעשות זאת עם ערים חרדיות נוספות.

לאחרונה נודע שאכן הבאה בתור היא עיריית בני ברק הצועדת בעקבות ביתר, והכניסה את "מיל"ה בתחומה. וכך אנו קוראים בפרסום רשמי:

"בטקס רב רושם שהתקיים במרכז התורני 'אוהליך' בבני ברק השתתפו בכירי משטרת ישראל, בכירי עיריית בני ברק, הנהלת עמותת 'שתילים' ונציגי מינהל חברה ונוער במשרד החינוך, והנערים השותפים בתוכנית..."

בשיתוף פעולה בין עמותת שתילים למרחב דן במשטרה נחנכה תכנית מיל"ה (משטרת ישראל למען הנוער) התוכנית שמלווה ומודרכת באנשי חינוך

חברו, ובאם וחלילה בדרך - שכל הדרכים בחזקת סכנה - יגיעו למצב שצריך לחוס על חברו, הלה - העם הארץ - לא יחוס על מלווהו!

מה נאמר ומה נדבר, כאשר שלטון שלא די שאינו 'חס' על חייו וחי חברו, כי אם מיסודו חקק על דגלו, לעקור תורה מישראל ולהעביר לשמד מיליוני תינוקות של בית רבן רח"ל, ובשנים האחרונות אינם מסתירים כלל שמגמתם לשנות את פני החינוך החרדי, ולשם כך מקציבים הון עתק, ובתחכומים אין ספור, מגיעים יום עם המצאות ותוכניות כיצד להפיל ברשתם עוד ועוד מוסדות, עוד ועוד יחידים, האם מותר לנו להתלוות עליהם בדרך חינוך עמלינו אלו הבנים!?

בימים כתיקונם, אין ספק שסערה אדירה היתה מקיפה את היהדות החרדית כולה על כל גווניה נוכח שיתוף פעולה עם גורמים מסוכנים אלו, ואילו כיום אין להם שמץ של בוש ואלא פחד מפני תגובה כל שהיא של הציבור. אין זה כי אם שסמי הרדמה השתלטו עלינו, וגורמים לנו לערפול חושים.

שהוא הבין שאין הדבר תלוי אלא בו. מה עשה: "הניח ראשו בין ברכיו וגעה בבכיה עד שיצתה נשמתו יצתה בת קול ואמרה ר"א בן דורדיא מזומן לחיי העולם הבא", ומדוע מת? מאחר שהיה "אביק בה טובא כמינות" וכל הפורש ממינות מת, ועל זה בכה רבי ואמר "יש קונה עולמו בשעה אחת".

"אין הדבר תלוי אלא בי" הוא ביטוי ודרך כיצד להתעורר לתשובה אמיתית, ולא סיסמא כיצד "לשפר את מחויבות הנערים לחוק!"

* * *

הגמ' במס' פסחים (דף מט:): מביאה את אזהרתו של רבי אלעזר: "עם הארץ אסור להתלוות עמו בדרך, שנאמר 'כי היא חייך ואורך ימיך', על חייו לא חס, על חיי חברו לא כל שכן". והדברים מבהילים, לא מדובר במחלל שבת ר"ל, ובודאי לא בכופר גמור, כי אם ב'עם הארץ'. לאדם שכזה אסור להתלוות עמו בדרך, ומדוע? כי התורה היא חייו ואורך ימיו של האדם, נמצא שאותו עם הארץ שאינו עוסק בתורה, אינו חס על חיי עצמו, ואם על חיי עצמו אינו חס, הרי שלא יחוס על חיי

כי אם שילוב בשירות לאומי אזרחי במד"א או במכבי אש. כלומר לסתום את הגולל באופן סופי על הנערים ועתידם!

* * *

זה שהמשטרה מעוניינת בפרוייקט, הדבר מובן, זה הרי מטרת השלטון, לזנב בנחשלים, בטרף הקל, אך מה לעירייה חרדית מובהקת לשתף פעולה עם פרוייקט הרסני שכזה? אם יש להם משאבים, אזי אדרבה שישקיעו בנערים אלו, שבדרך כלל באים מבתים שבורים, לשלבם במוסדות חינוך תורניים, תוך עזרה וסיוע בהצמדת חונכים וכו', וכך בעז"ה להעלותם על דרך המלך, כמו שקורה עם אלפים שניצלו תודות לפעולות ברוכות אלו.

והנה המשך הדיווח:

"בטקס נשא דברי פתיחה מנהל 'מרכז תורני - אוהליך' הרב נתן צבי פינקל שהודה לכל הגורמים השותפים בבניית התוכנית והקצאת המשאבים למשטרת ישראל, מחלקת נוער של עיריית בני ברק ועמותת שתילים והעומד בראשה הרב ישראל רייסנר, והעלה את המשמעות של המעורבות בקהילה ואת המשמעות של אחריות שיש לכל נער ונער כלפי עצמו כלפי סביבתו הקרובה, כלפי הקהילה וכלפי מי שאיננו מכירים והזכיר את דברי ר' אליעזר בן דורדיא 'כי אין הדבר תלוי אלא בי' והאחריות התלויה בבחירה האישית של כל נער ונער".

כמה מגוחך שהם משתמשים באמרתו של ר' אליעזר בן דורדיא "אין הדבר תלוי אלא בי" (ע"ז יז), בעת שהם עושים בדיוק את ההיפך הגמור.

כידוע ר"א בן דורדיא עבר עבירות רבות, וכאשר שמע ש"אין מקבלין אותו בתשובה" נרתע אחור, וביקש משמים וארץ שיבקשו עליו רחמים, אך הם ענו לו שעד שהם יבקשו עליו, עליהם לבקש על עצמם. כך גם אירע עם החמה והלבנה, עם הכוכבים והמזלות, עד

השותפים והמשתפי"ם

"שיתוף פעולה מרתק בין מרחב דן לעמותת 'שתילים' הניבה תכנית חינוכית זו אשר בה הנערים יחשפו לתחומי האחריות של מערכת האכיפה במרחב הציבורי.

אחריו דיבר מפקד תחנת בני ברק והשיטור העירוני מאיר סויסה שהרחיב על מטרת תכנית מיל"ה.

מפקחת רשתית של מינהל ח"ן במשרד החינוך גב' ש. גורמן שיבחה את היוזמה המבורכת שמאפשרת ליצור מרחב לימודי וסביבתי טוב ואיכותי יותר והעלתה על נס את הנהלת עמותת 'שתילים' ומרכז חינוך 'אוהליך' על פיתוח וקידום החינוך חברתי במוסד.

מנהל השיטור והאכיפה העירוני מר שלומי מלכה שוחח על מטרת מערכת האכיפה בעיר לקדם איכות חיים וכאן המקום לשפר את מחויבות הנערים לחוק ולחשוף בפניהם את מטרת מערכת האכיפה.

דברי סיכום נשמעו ממנהל מחלקת נוער בעיריית בני ברק הרב אלדד אשורי שציין לשבח את העבודה החינוכית ב"אוהליך" ועל השותפות הרבה שיש עם העירייה ומחלקת נוער הפתוחה וקשובה בכל עת לצרכי הנוער".

פורסם בתקשורת

בתי, אל תלכי ללקוט בשדה אחר...

מאמר מקיף מאת מחנכת ותיקה המופקדת על חינוך בנות ישראל עשרות בשנים אודות "התוכנית" הזרה של תנועת הנוער "בתי" בקייטנות של בתי הספר

(שכידוע השפעתו מרובה עוד יותר בגלל ההמחשה היוזואלית), העוסק באחד הערכים החשובים, ואינו נושא שום אופי יהודי. הדמויות ונושא הסיפור, וגם המסר של הערך שאותו הוא בא להנחיל, מוצגים ללא כל בדל של זיקה ליהדות ולערכי היהדות. אין בו שום אזכור, ציור, וגם לא השמות של הדמויות, מהוויית החיים התורניים. זהו פשוט סיפור עם 'גויי', שיכול להופיע כמות שהוא ללא כל שינוי בספר-ילדים חילוני או גויי, רח"ל.

זוהי האבחנה ביחס לנושא התוכן של הספר.

*

אך ישנו קלקול חינוכי חמור לא פחות בסגנון ובהוויה הכללית של הספר. ובעניין זה ניתן לומר שהספר, המיועד לבנות ישראל הצעירות, הינו מכשלה חינוכית חמורה.

אנו יודעים שיש משקל רב לחינוך המוענק "בין השורות", למסרים המועברים "בדרך אגב", לצורה ולרושם איך שמציגים מסרים בפני ילדים צעירים, ובפרט בתוכניות משעשעות שמושכות את הלב ומשפיעות לפעמים עוד יותר מכל חומר לימודי. הצגה של דברים ודמויות בצורה מסוימת, חיובית יותר או חיובית פחות, בצורה מרתקת יותר או מרתקת פחות, וכן נתינת ערך ומשקל יתר לדבר אחד יותר מדבר אחר, כל אלו יוצרים פסיפס של השפעה שחודרת עמוק בקרב ליבן של התלמידות.

פתחתי את הספר, ובעמוד השער מוצגות כל הדמויות שמופיעות ומציגות את מכלול הפעילויות במאות עמודי הספר. הדמויות רובם ככולם הם דמויות של בעלי מלאכה, "גנן", "רופא", "שליח", ועוד. לא נמצאה ברשימה שום דמות של "רב", "תלמיד-חכם", "ילד הלומד תורה", וכו', דמויות שאמורות להיות חלק מרכזי ובלתי נפרד בספר חרדי שנועד להנחלת ערכים' ולחיזוק אורחות חיינו המקודשים. גם הדמויות של בעלי המלאכה, לא 'זכו' לקבל תדמית של שומרי תורה ומצוות (נעדר מהם כל סממן יהודי כמו: פאות, כיסוי

הפנימיות של אותם ערכים ומוחקים את התוכן הערכי האמיתי שלהם. התוכנית נראית הרבה יותר כתוכנית ללימודי 'לשון', מאשר כתוכנית של הנחלת ערכים, כפי שהיא מוצגת.

*

ניתן להביא אינספור דוגמאות לכך מתוך הספר, אולם הנה דוגמא אחת בודדת. משפט המופיע בספר (בעמוד 21): "אימרו תמיד לסובבים שבחים ועוד דברים טובים כי מילים טובות ומשמחות כל אחד הן מצמיחות!". משפט כזה נראה אולי מרשים מאוד, אבל זהו חינוך נעדר כל תוכן ואף מעוות! כי דקלום בלתי פוסק של מילים טובות לסובבים אין בו כל ערך. בת שתחנך לנהוג כך לא תרכוש את הנהגת המידות הטובות כלל וכלל. אנו נחנך את בנותינו לומר מילים טובות מתוך הערכה, מילים משמחות מתוך הארת פנים ולבביות כנה, ומילות כבוד כלפי מי שיש לנהוג כלפיו בכבוד, וכל זאת כמובן על ברכי התורה הקדושה ומצוותיה שמפיהם אנו חיים, ולא להנהגות חיצוניות והליכות נימוס מלאכותיות, שמקורם בנימוסי אומות העולם.

יש להתבונן גם בנקודה נוספת עיקרית בחינוך זר זה, שמחנך לאמירת "מילים טובות ומשמחות" לכל אחד, בכל עת ובכל זמן, וללא כל כללים וסייגים, דבר שאינו עולה בקנה אחד כלל וכלל עם דרך התורה, שכאשר צריך חובה דווקא לא להחמיא ולחזק אלא להשמיע ביקורת, ולפעמים אף חובה למחות, ומאנשים מסוימים חובה להתרחק. כל זה מהווה סתירה מהותית לרוח הנושבת מחינוך הנימוס ללא תנאי, הנושב בין דפי הספר. נקודה זו ממחישה אולי יותר מכל את הסתירה שיש בין הלכות נימוס ודרך ארץ של תורתנו הקדושה ומצוותיה, לבין, להבדיל אא"ה, כללי נימוסי אומות העולם.

ואם בנימוסי אומות העולם עסקינן, יש להצביע גם על סיפור מסוים בספר ("הפתקים של איש הציפורים" עמוד 46), שבו ניכרת ממש אורח 'גויית'. זהו סיפור קומיקס

כששמעתי בשבועות האחרונים מתלמידות בתי הספר על קייטנות "ממלכת המילים" של תנועת 'בתי' המתקיימות בבתי-הספר השונים, הבחנתי בריח זר הנודף מתוכנית זו. התיאורים שהגיעו לאוזניי, לא העידו על תוכנית חינוכית אותנטית, ומשהו בתחושה היה שמדובר בתוכנית מנוכרת ביותר.

כשהספר של התוכנית הגיע לידי, אכן נוכחתי לראות בחומרת הדברים. מדובר בתוכנית שאינה תואמת כלל וכלל את הדרך החינוכית של "בית יעקב" במלוא מובן המילה, עם ליקויים חינוכיים חמורים ביותר (וזאת, אף בלא שום מידע על הקשר של תוכנית זו להוראות של משרד החינוך).

התוכנית כאילו עוסקת בפעילויות להחדרת הערכים החשובים בענייני מידות ודרך ארץ, אבל דווקא משום כך היא בעייתית ביותר. כי כשמדובר בהנחלת הערכים היקרים לבנותינו, חובה עלינו להעביר אותם דווקא כפי מעלתם וערכם עם כל התוכן העשיר שלהם, ולא ח"ו להיפך.

הערכים היקרים והנעלים ביותר שעליהם מושתת החינוך של בנות בישראל, הורדו בתוכנית זו לדיוטא נמוכה ורדודה ביותר של חיצוניות והליכות נימוס מלאכותיות, בדומה אולי לסגנון התפיסה של 'המזרחי' ביחס לערכים אלו, והתרוקן כל התוכן האמיתי של אותם ערכים נעלים.

הספר כולו סובב וגדוש בפעילות סביב "מילים", כאילו כל עולם הערכים שלנו מתחיל ונגמר ברשימת מילים שעלינו למלמל כל העת לסובבים. הדמות המרכזית בכל הפעילויות והתוכניות בספר היא "מילי", שמציגה דמות שאומרת את ה'מילים' בכל המצבים.

לאורך כל הספר והתוכנית, מחדירים לילדות שהערכים של אכפתיות ודאגה לזולת, כיבוד הורים ואפילו תפילה, נמדדים וכוללים כמעט רק את הידיעה והיכולת לומר את המילים הנבחרות והנכונות בכל דבר, וכך פשוט משבשים ומרוקנים מכל תוכן את

הרושם הברור על "חשיבות הרופא" ביחס מקביל לחכמת התורה, ואשר יוצר רושם מטעה בדמותו של הנשר הגדול מהראשונים כמלאכים. נכתב שם הנוסח דלהלן: "הרמב"ם מענקי התורה וההלכה היה בנוסף גם רופא גדול"... אם לא די בכך, הרי שגם הדמות שצורפה לסיפור היא לא ציור דמותו של הרמב"ם, אלא - ציור של רופא...

חשוב לשוב ולציין שהבעייתיות החמורה בספר היא הרוח הכללית, המנשבת לדאבון לב בכיוון ההפוך מהרוח הטהורה שעליה גדלנו ב"בית יעקב", ושעליה גדלו דורות של תלמידות ב"ה לאורך שנים רבות. ספר שנועד להנחיל את הערכים הנעלים לתלמידות "בית יעקב", אינו צריך להיראות בשום פנים ואופן בצורה חיצונית ורדודה כמו ספר זה, אלא בצורה זכה ומרוממת בדרך העולה בית ד', בחינוך פנימי ואמיתי לערכים הנעלים, לתורה יראת שמים ומידות טובות, בדרך החינוך הטהורה של "בית יעקב".

בשולי הדברים יש להעיר הערה חשובה. מעלעול בדפי הספר ניכר שהושקעו משאבים רבים מאוד להנפקת התוכנית היוקרתית והמושקעת הזו. והשאלה צפה ועולה מאליה: האם כשהושקעו תקציבים ומאמצים כה גדולים להנפקת תוכנית מושקעת לבנות הנעורים, לא היה כדאי להשקיע ולהפיק תוכנית חינוכית וערכית עבור בנות ישראל! שמא ואולי, התשובה נעוצה במקור שממנו הגיעו התקציבים הרבים להנפקת תוכנית שכוז. ודי לחכימא...

המרכזי: העדר כמעט מוחלט של חינוך לתורה ויראת שמים (כמובן שהדברים נאמרים באופן כללי, ויש בספר פה ושם קטעים אותנטיים, אמנם בודדים ממש ו'בטלים ברוב').

אפילו במדור התפילה לא מצאנו חינוך לתפילה על יראת שמים ועל ילדים תלמידי חכמים. הנוסח אותו משננים בפי התלמידות להתפלל הוא על כל דבר אחר מלבד הדברים הנעלים האלו. לדוגמא, בעמוד 54 בספר מופיע שיר מחורז על תפילה של בת ישראל (ושוב: כל התפילה מתרכזת סביב הערך של 'מילים', הפתיחה לשיר היא: "יש לי מילה יקרה ומועילה, מילה שניתנה לעם סגולה - מילה של תפילה". כאילו כל ערכה ורוממותה של התפילה היא המושג 'מילה', איזה עיוות!). הנה הדברים עליהם הבת מתפללת: "שתמיד יהיו רק שמחה ובריאות, שאדע במבחן בלי אף טעות, שישתפו אותי במשחק בחצר, ושאצליח כמו גדולה לוותר, והלוואי ואזכה בהגרלה ולחג יקנו לי אולי שמלה", וכו'. אין שום אזכור לתורה ויראת שמים!

יש בנותן טעם להביא על הספר את המסופר על מרן הרב מבריסק זצ"ל, שכשהובא לפניו ספר לימוד גיאוגרפיה שנכתב ללא שום תכנים בעייתיים, עלעל בספר, ולמרות שלא מצא כל דבר שלילי בספר נראתה על פניו ארשת של חוסר שביעות רצון. כשנשאל הרב זצ"ל מדוע אין הספר מוצא חן בעיניו, נענה ואמר: "הכל טוב ויפה, אבל איפה הרבש"ע?... (מפי השמועה). כמה מתאימים הדברים לאומרם על ספר זה: הכל טוב ויפה, אבל איפה הרבש"ע?..."

*

יש בספר ליקויים חינוכיים נוספים, והנה דוגמאות על קצה המזלג ממש. בעמוד 32, מופיע משפט שהובא ככותרת למאמר חז"ל על כך שהאילנות משמיעים קול, שהנוסח שלו הוא "אילן אילן השמיע קול", בסגנון מקביל לשיר הילדים הידוע "גמד גמד השמיע קול"...

בעמוד 33, מופיע מחקר אודות השפעתן של מילים על צמחים, כמובאת מכך המסקנה לפרש על פי מחקר זה את דברי חז"ל הקדושים על הכנת הקטורת לבית המקדש! בעמוד 67, מובא תיאור על בקיאותו של הרמב"ם בחכמת הרפואה, תאור שיוצר את

ראש חרדי, וכו'), מה שאמור להיות טבעי ומובן מאליו בכל ספר חרדי.

ה'שלח' נעדר כל צורה יהודית, מעביר 'מילים' ומלמד בכך את הליכות התורה

כך יוצא, שכל התוכניות והפעילויות וההמחשות שבספר נעדרות לחלוטין מהדמויות שכלפיהן יש לחנך ביותר להערכה וכבוד, ולהאחיבה על בנות ישראל, עם מכלול הערכים הנעלים שהספר עוסק בהם. ולדוגמא, בעמוד 38 בספר, נערכת פעילות בנושא מחמאות והכרת טובה (ושוב: בצורה של אימון על 'מילים'), כשהתלמידות מעניקות מחמאות לכל הדמויות שבספר על פעילותן ופועלם. העדרם של הדמויות הנערכות באמת ניכר כאן ביתר שאת: מה עם מחמאות והערכה לרב? ולתלמיד-חכם? או לאבא הלומד תורה? מקומם לא בבית ספרנו?!

הדמות הנערכת היחידה שמופיעה בין דמויות הספר, היא דמות של 'המחנכת'. אך אליה וקוץ בה. לעומת שאר הדמויות, המוצגות בצורה מרשימה ונוצצת, מושכת ומשובבת עין, 'המחנכת' מוצגת כדמות של אשה זקנה ו'מיושנת', בתפאורה פשוטה ונטולת כל זוהר, ובפער בולט וחד בין הצורה המרתקת והססגונית של הדמויות האחרות לבין הדמות של המחנכת. כך מתקבל מסר הרסני עקיף לתלמידות, ש'מחנכת' זוהי דמות 'כבדה' ומשעממת, לא מרתקת, ובעלת 'חוסר עניין' באופן מובהק...

הרושם הכללי מהספר, הוא רושם של חיצוניות באופן מוגזם ויוצא דופן שהיא זו שתופסת את מלוא תשומת הלב, בהעדר ה'נשמה' של סולם הערכים המרכזי בחיינו כדרך החינוך האותנטי. בולט עד מאוד החסר

משרד החינוך
המחוז החרדי

מטילים מום בקדשים ומועלים בתפקיד

ירחון מקוון לנעשה בממ"ח

אייר תשע"ח

המחוז החרדי מתכבד להזמין את מנהלי בתי ספר הממ"ח (גברים)

לכנס ארצי

של תלמודי התורה
ובתי ספר הממ"ח

שיתקיים אי"ה ביום חמישי ג' בסיון
תשע"ח (17/05/2018)

בשעה 10:30

באולם יאסא,

רחוב קוליץ 1, ירושלים

"ארץ ישראל"
קדושה מכל הארצות
(כלים א'ו')

הזמנה
חגיגית

למעלה: לוגו של "בית המדרש להלכה בהתיישבות - אמונת אי"ש"
למטה: "מארץ תצמח"ח - צמיחה ושמוחה מארץ ישראל
שע"י בית המדרש להלכה בהתיישבות - אמונת אי"ש - מוסדות הממ"ח"

ישראל, ירושלים' - ראשי תיבות
'אייר! בדורנו אנו יכולים לראות
בצורה ברורה יותר כיצד מתבטא
מהותו החיובי של החודש והימים
חוזרים עם הזמן למקוריותם",
כוונתם בראשי תיבות אלו, לימי אידם -
"יום העצמאות" ו"יום ירושלים" הנחגגים
בחודש זה ע"י ההמון הנבער, אלא
שהפקידים ה"חרדים" של המחוז החרדי,
מספיק חכמים לבטא את ה"ממלכתי"
שב"חרדי" בדרך רמז ולא בצורה גלויה...

* * *

תוך כדי עלעול בחוברת, נדהמתי
להיווכח שגוף המתקרא "בית המדרש
להלכה בהתיישבות - אמונת אי"ש"
שבראשו עומד מי ששימש שנים רבות
את רבינו מרן הגרי"ש אלישיב זצוק"ל,
ולאחרונה אף משמש כחבר הנהלת
ה"חינוך העצמאי", הוא זה שסייע בהכנת
החוברת (בנושאי "מצוות התלויות
בארץ), ובשל כך מופיעים סמליו בחוברת,
כשבכך משתף הוא פעולה עם רשת
הרסנית זו, ומספק להורים את ההרגשה
שיתכן לעבור לבתי חינוך שכאלו, ובכל
זאת להיחשב כצועדים בדרכו של מרן
זיע"א.

איני מבין כיצד הלה אינו רועד לייחס
את שמו של רבינו מרן הרב אלישיב
זצוק"ל (אמונת אי"ש) על רשת שכל
מטרתה להרוס את התתי"ם ובית יעקב
שהאמונה הטהורה נר לרגלם, ולהשקיעם
בחינוך מזרחיסטי בעיצוב חרדי, שהוא
היפוך האמונה!
ובכלל, כיצד משתלבים הדברים, כאשר
מחד הינו חבר בהנהלת "החינוך העצמאי"
(שקיבל את השם "עצמאי" לבטא שאינו
"ממלכתי"), ומאידך להשתתף ולסייע
לחינוך "ממלכתי חרדי". האין זה תרתי
דסתרי? האין זה מעילה בתפקיד?

לכבוד מערכת קול החינוך
אדברה וירווח לי.

איקלע לידי חוברת של משרד החינוך
המסקר את פעילות רשת "ממ"ח - חינוך
ממלכתי חרדי", שכידוע הסיבה להקמתה
ע"י שר החינוך הקודם ש. פירון, היתה
במטרה כדי לעצב מגזר חרדי חדש, לגזול
נתח שמן מהמגזר החרדי, שצאצאיהם
יתחנכו בדרך שונה לחלוטין מהערכים
המקובלים בבתי החינוך החרדי, ובכך
לתת לכל הורה שמעוניין לחסות עדיין
תחת המטריה החרדית, אך כזו שלא
תחייב אותו יותר מידי, ותהיה לו
האפשרות לבחור בדרך "חרדית" שונה:
בתי ספר חדורי השכלה, ישיבות כלאיים,
תוארים ואקדמיה ולאחר מכן שירות
צבאי כזה או אחר, ולמרות זאת יוכל
להמשיך ולהרגיש בנוח שהוא כן מעניק
לצאצאיו חינוך 'חרדי'!

במילים אחרות: שירות לאותם הורים
שגם מעוניינים להקרא "חרדים", אבל הם
גם מעוניינים ליהנות ממנועמי
ה'ישראלית'.

(חובה לציין, שרבים מאלו שנתפתו לשלוח
את ילדיהם לרשת זו, הינם משפחות תמימות
שלא דווקא מחפשות את האווירה שבית ספר
מסוג זה מקרין ומשדר לחניכיו, ואף לא את
אווירת פריקת עול ההשקפה החרדית, כי אם
שבלא יודעין נפלו קורבנות לרשת זו).

ואכן בחוברת "ירחון מקוון לנעשה
בממ"ח" עמוד 2, אנו רואים את המזימה
העמוקה של בעלי רשת זו, שמסתירים
את הדעות הכוזבות הצינוניות, הנכתבות
בהבלעה. והנה ציטוט:

"ניסן, הוא החודש של עם ישראל,
תחילת התנהלות ישראל כעם עצמאי.
סיון, הוא החודש של מתן תורה, אם
כן, יש לנו עם ישראל ותורת ישראל
אח"כ, ומה חסר באמצע - 'ארץ

הרה"ח רבי אברהם יוסף לייזרון שליט"א יו"ר החינוך העצמאי

מלמדי תשב"ר - מצדיקי הרבים ככוכבים מחדירים השראת שכינה בלבבות בני הנעורים

פורסם בהמודיע עש"ק תצווה תשע"ח

ותפילתם של תשב"ר יותר מתורתם של תנאים ואמוראים כפי שמובא בגמרא, ומשום כך הסט"א נלחם בנו 'השקט לא יוכלו', פעם באמתלא כזאת ופעם בתואנה אחרת, אשר הצד השווה ביניהם הנסיון הנואש שלהם לקעקע חלילה את יסודות החינוך של ילדי ישראל המסורות לנו דור אחר דור.

ובמקום להפנות את כל עתותינו, מאמצינו וכוחנו בקליטת עוד אלפי ילדים והכנסתם תחת כנפי השכינה ובפיתוח והרחבת גבולות החינוך החרדי בכל פינה ובכל ישוב ברחבי ארצנו, ב"עשה טוב", הם מעסיקים אותנו וכופים עלינו להקדיש כח וזמן לעסוק יום יום גם ב"סור מרע" בהדיפת ובלימת נסיונות ההתערבות החיצונית בדרכי ובנשמת החינוך שלנו המשמש מופת ודוגמא לכל הסקטורים החינוכיים בארץ ומניב פרי הילולים לשם ולתפארת.

...על כולנו לעמוד בפרץ כחומה בצורה על משמר עקרונותיו המקודשים של חינוך בנינו ובנותינו ולהגן בכל עוז ובנחישות על חומת טהרתו, קדושתו ועצמאותו המוחלטת של החינוך לכל יכניסו זמורת זר של תערובת ושעטנו בנשמת החינוך אותו הקימו במסירות נפש בל יתואר גאוני וצדיקי הדורות המשקיפים עלינו ממרומים ומתחננים אלינו לשמור עלינו מכל משמר.

ב"עת כנוס" של מצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד, אנו נזכרים בסיום דברינו, בדברי הרמב"ן הידועים, האומר כי לא נצטיינו לזכור כל יום את מעמד הר סיני כפי שאנו מצוים כל יום לעשות כל יום זכרונות יציאת מצרים, כי יציאת מצרים היתה מאורע חד פעמי ואילו מעמד הר סיני לא היה חד פעמי כדבריו אלא נמשך כל הדורות, בעוד שבסיני ניתנה התורה בקולות וברקים, היא נמשכה בסתר גם במשכן וכיום שבעוה"ר אין לנו משכן ומקדש, אין לנו מזבח וקרבת, אין לנו כהנים בעבודתם ולויים בשירים ובימרים וכו' לשם היו מעלין את התשב"ר כדי שישאבו יראת שמים, הרי בכל תלמוד תורה, כל בית מדרש, כל ישיבה ומקום תורה ותפילה, נמשך מעמד הר סיני של קבלת התורה הנמסרת למשפחות לבית אבותם, וזאת עלינו להפנים בעת שאנו מחנכים את הצאצאים השתולים בבית ה', זה בית הספר כהגדרת חכמינו ז"ל.

מתוך דבריו שנשא בכנס ארצי של מאות מורי החינוך העצמאי אודות זכותם ואחריותם של מחנכי דור העתיד

...ציבור המחנכים בחינוך הטהור של החינוך העצמאי העמלים להכניס בתלמידים קדושה של שכינה, חייבים להיות חכמי לב כבוני המשכן, ...הגמ' (במס' חגיגה יב.) "בעשרה דברים נברא העולם" אחד מהם 'בדעת'. פירש"י: 'ישוב', כי ישוב הדעת הוא ההיפך הגמור של פיזור הנפש שהיא אם כל חטאת, כי הרי כל העתיד של כלל ישראל מונח על כף המאזניים של עושי המלאכה בשטח שהם המורים והמחנכים, אמנם ישנם מנהלים, מפקחים, בוחנים ומנחים, אך האחריות הישירה והעיקרית מוטלת על כל מורה ומורה בבית ספרו ובכיתתו, אשר יחד עם הזכות הגדולה וההיסטורית שנפלה בחלקם להיות שותפים בהנחלת מורשת סיני לצעירי צאן קדשים, הם גם נושאים באחריות גורלית לעתידם, ועל כל אחד ואחד לשמוע את ה'בית קול' היוצאת משמים ואומרת: **מסרתי בידיכם את בני לשמירה מעולה, בת קול התובעת ודורשת מהם לדעת אם הם שומרים כראוי על הפיקדון היקר, הנשמות הטהורות.**

וכשמתעמקים ומתבוננים בגודל התפקיד והמשימה, להשריש אהבת תורה, קדושה, יראת שמים טהורה ולהשרות שכינה בתוכו של כל אחד ואחד, **האם ייפלא שהסט"א של הדור האחרון לפני ביאת המשיח אורב לנו בשנים האחרונות ומנסה בכל הדרכים לשבש ולטשטש חלילה את אורחות החינוך המקורי והשורשי שלנו כפי שקיבלנו מאז מעמד הר סיני, הייפלא מאיתנו שכוחות השקר ופורקי העול השולטים במדינה, אינם מסוגלים להשלים עם העוצמה החינוכית הטהורה ההולכת וכובשת חלקים גדולים ונרחבים באוכלוסייה הארצישראלית, והם עושים זאת כאמור בדרכים שונות ומשונות, באיזונים ובפיתויים גם יחד כפי שהדברים ידועים ומפורסמים, מאחר וקולם הטהור המצפצף של תנוקות של בית רבן בבתי הספר זה יסוד וסוד קיומנו עלי אדמות, כי הקב"ה חפץ ומתאוה לשמוע את תורתם**

בראשית דבריי חובתי בקהל עם, בקרב ציבור כה מכובד של מחנכי דור העתיד, לפתוח ולהביע שבח והודיה לבורא עולם, אודה ה' מאד כפי ובתוך רבים אהללנו שזיכני להגיע וליטול חלק עמכם בהתכנסות חינוכית חשובה זו, חרף מצב בריאותי, כנראה שהשאיפה והרצון לא להחמיץ את ההשתתפות היא התרופה היעילה והבדוקה המעניקה כוח ובריאות להתגבר על הקשיים ותפילתי בפי, עד הנה עזרוני רחמיך ולא עזבוני חסדיך ואל תטשנו ה' אלוקנו לנצח.

הפסוק בפרשת תרומה, ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם, בתוכו לא נאמר כי אם בתוך לבו של כל אחד ואחד, ...על מורים ומחנכים להבין ולהשכיל שהיסוד העיקרי בחינוך ילדי ישראל הוא להחדיר בלבבותיהם של התלמידים המסתופפים בחצרות בית ה', כי גם להם יש מקום ושייכות בלבם להשראת השכינה על ידי לימוד התורה בטהרה כנתינתה וקיום המצוות כהלכתם, והתנהגות מקדשת שם שמים בכל הליכות ואורחות החיים, זאת היא ייעודם ומטרתם של המחנכים, כל אחד ואחד בדרך שלו, בשיטה שלו ובסגנון שלו, כאשר הצד השווה המאחד את כולם להכניס שאיפה בלב כל תלמיד לשמש מקום להשראת השכינה ולהכין את עצמו לשמש כלי ראוי לכך.

מכאן אנו גם למדים שכל מורה ומחנך המופקד על חינוך ילדי ישראל הוא בונה משכנות להשראת השכינה בנפשות ובנשמת התלמידים, בונה את קומתם הרוחנית ומעצב את דמותם הנצחית עד שכל גורלם ועתידם מוטל ומונח על כתפי המחנכים אשר מהם יתבע הקב"ה וידרוש לדעת אם הם ממלאים את שליחותם באמת ובאמונה, כל מורה בתלמוד תורה ובבית ספר כפי שאמרנו מקים ובונה בתי מקדש קטנים יום יום, כי כיום בעוה"ר שאין לנו משכן ומקדש, כל תלמוד תורה, ישיבה קדושה ובית מדרש, זה הבתי מקדש בהם הקב"ה משרה שכינתו עד שיבנה בעז"ה בית המקדש בקרוב ובמהרה.

"דפי קשר" - המקשרים גם את הפעוטים לשינויים המוחדרים בציבור החרדי

ושוב את מספרי משטרה וכיבוי אש ואמבולנס המיוחדים. במשך השבוע הם אף קיבלו טלפון מנייר, ובו הילדים צבעו את הספרות 100, בכדי שיהיה ברור להם

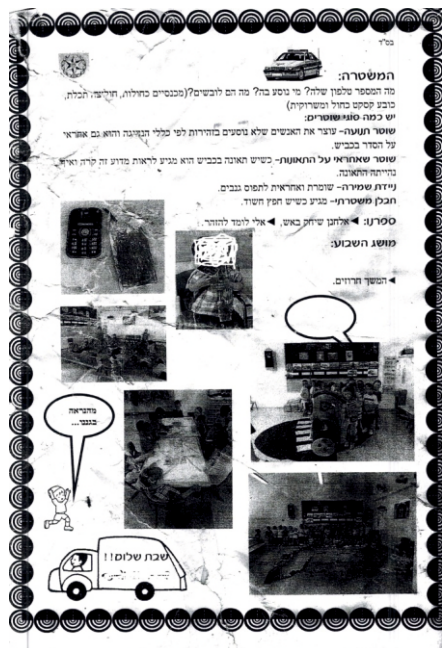
מהו המספר של המשטרה...

פשוט וחלק - "אזרחות" לפעוטים, לכל דבר ועניין!

תגובת המערכת: בשעתו סיקרנו בגליונות "קול החינוך" את נושא "לימודי אזרחות" שהחל לפני כתשע שנים בסמינרים. מסתבר שהדבר הינו מדרון חלקלק ללא מעצור, וכזכור התרענו זה לא מכבר על סמינר בעיר מודיעין עילית, שם למדו במסגרת שיעורי אזרחות על נושאי הצבא, מדיניות ועוד. מתברר שמשך החינוך המשיך להטמיע את המגמה גם ב"סודי" כאשר בספר לימוד בבית יעקב, צויין על גבי הכריכה האחורית: "ע"פ תכנית הלימודים החדשה של משרד החינוך למולדת חברה ואזרחות".

ועתה, "דף קשר" זה ש'רובו' - מלבד קימפוצ' לפרשת השבוע - אומר "אזרחות". לכן על כל הורה לעמוד על זכותו ולדרוש מההנהלה לעצור את המגמה ההרסנית לאלתר ולהשאיר על כנו את החינוך המקורי שהצטיין במסרים מלאי תום וזוך ללא תערובת זרה, כפי שהיה מקובל בגני הילדים מאז ומעולם.

למה מספר קצר? הילדים בגן חייגו בטלפון. המשטרה: הכרת צבע הבגדים מכנסים כחולות, חולצה תכלת, כובע קסקט כחול ומשרוקית... ובהמשך הכרת סוגי השוטרים: שוטר תנועה, שוטר שאחראי על התאונות, גיידת שמירה וחבלן משטרה. כיצד הם נראים ואיזה מדים הם לובשים. ואף משננים היטב בעל פה שוב

תא קולי אנו שולחים לכם בפקס דף קשר של גן בנים בגילאי 3-5 שע"י רשת 'עץ הדעת' במרכז ירושלים. מסתבר שמבלי לשאול את ההורים, הוחלט כתוספת לשאלות על פרשת השבוע בדף הקשר, להוסיף מידע על רכבי הצלה, כבאית, האמבולנס. איזה קול משמיע הסירנה? מה הם לובשים?

סוף מעשה במחשבה תחילה...

"עץ הדעת" בידי יועצות בכירות מטעם שפ"י (במחלקה החרדית) ותהיה פיילוט להטמעת תכניות נוספות מסוג זה.

הווה אומר, שמה שקורה בגנים אלו, אינו מיקרי ולא סתם כי רצו לעדכן את הפעוטים על מה שנעשה סביבם, כי אם תהליך מחושב היטב, במטרה מוצהרת להחדיר כבר בגיל כה צעיר את ה'ישראליות' ולחבר אותם לחברה הכללית, וכשהם יגדלו במסלול שכזה, הם כבר יהיו בשלים היטיב להטמע בכל המגמות הנוראות המוחדרות ע"י הממסד לציבור החרדי, במטרה להביא לחיסולו הטוטאלי ח"ו.

בס"ד

מרכז דב לאוספון למדיניות החינוך

תקציר דוח מסכם לקראת כנס דב לאוטמן למדיניות החינוך 2016, תשע"ז

אתגרים והתמודדויות במעגלי ההשתייכות המשותפים והנפרדים במערכת החינוך החרדי

קבוצת היגיוני חינוכית ליצירת חיבורים במערכת החינוך החרדית "חד שבטי ישראל"

והיות ובגני "עץ הדעת" עסקינו, חשוב לציין כי בשנה שעברה התקיים "כנס דב לאוטמן למדיניות החינוך", ובתקציר דו"ח מסכם לקראת הכנס (בעמוד 6) נמצא כתוב הקטע דלהלן:

"כישורי חיים" חרדי לגיל הרך, בדגש על דיאלוג, הקשבה וקבלת השונה. בהתבסס על "קיצור הלכות הליכות חברה" יוקם צוות בין-תחומי (גנות, יועצות רבנים, הורים). הצוות יבנה תכנית לימוד (בדומה לתכנית "כישורי חיים"), בדגש על קבלת השונה, ביטול דעות קדומות, היכרות והתעניינות. התכנית תוטמע בגנים של רשת